

Parasha: Pekudei

Torah with an Occupation

Readings

- Pekudei (פקודי | Countings)
- Torah: Exodus 38:21-40:38
- Haftarah: 1 Kings 7:51-8:21
- Gospel: John 6:1-71

Thought for the Week

When the people of God join together with a common goal, we can do great things. The joint effort of the people of God working together to fulfill His commandments created a spiritual house worthy of God's Dwelling Presence.

Commentary

And all the skillful men who were performing all the work of the sanctuary came, each from the work which he was performing. (Ex 36:4)

The building of the Tabernacle required each person to contribute to the work from his own skill set. The tanners did the tanning, weavers did the weaving, carpenters did the carpentry, metal smiths did the smithing and so on. Each person had something to offer from his own unique vocational skills.

The Torah life is not just a life of religious rituals and scripture study. God encourages all of us to develop our own unique vocational skills so that we can each be self-sufficient and contribute to the common good of the community. Paul instructs each believer to lead a quiet life, attending to his vocation, working with his hands so that he may win the respect of those outside the community and not be dependent upon anyone.¹ He teaches us to find some productive field of work so that we will have adequate resources to share with others who might be in need.² These guidelines teach us that making a living is part of living out Torah. The early rabbis agreed with these sentiments. Consider the following rabbinic quotation from the Mishnah about the value of combining Torah study with an occupation:

The study of Torah is excellent when it is combined with a worldly occupation because the effort required by both keeps sin out of a person's mind. But where there is no worldly occupation the study of Torah amounts to nothing and leads to sin. Let everyone who works in the community work for the sake of the Name of Heaven. (m.Avot 2:2)

Sidra : Pekudei

Tora met een Taak

Lezingen

- Pekudei (פקודי | Tellingen)
- Tora: Exodus 38:21-40:38
- Haftara: 1 Koningen 7:51-8:21
- Evangelie: Johannes 6:1-71

Gedachte voor de week

Als het volk van God één wordt met een gemeenschappelijk doel, kan het grote dingen doen. De gezamenlijke inspanning van het volk van God van samen te werken om Zijn geboden te vervullen, creëerde een geestelijk huis dat Gods Inwonende Aanwezigheid waardig is.

Commentaar

Toen kwamen alle vaklieden die allerlei werk voor het heiligdom deden, man voor man, van het werk waarmee ze bezig waren, (Ex 36:4)

De bouw van de Tabernakel vereiste dat ieder vanuit zijn eigen vaardigheden bijdroeg aan het werk. De leerlooiers deden het looiwerk, wevers het weefwerk, timmerlieden het timmerwerk, smeden het smeedwerk en ga zo maar door. Ieder had iets te bieden vanuit zijn eigen unieke beroepsvaardigheden.

Het Toraleven is niet alleen een leven van religieuze rituelen en de Schriften bestuderen. God moedigt ons allemaal aan om onze eigen unieke beroepsvaardigheden te ontwikkelen, zodat we elk zelfvoorzienend kunnen zijn en bijdragen tot het algemeen welzijn van de gemeenschap. Paulus spoort elke gelovige aan om een rustig leven te leiden, volgens zijn roeping, met zijn handen werkend, zodat hij het respect kan krijgen van anderen buiten de gemeenschap en niet van iemand afhankelijk is.¹ Hij leert ons om een of ander productief werktein te zoeken, zodat dat we voldoende middelen hebben om te delen met anderen die misschien in nood verkeren.² Deze richtlijnen leren ons dat zinvol bezig zijn onderdeel van Toraleven is. De rabbijnen van toen voelden dit ook zo aan. Zie het volgende rabbijnse citaat uit de Misjna over de waarde van Torastudie met een baan te combineren:

Thorastudie is uitstekend als het met een wereldse bezigheid wordt gecombineerd omdat de inspanning die bij beide nodig is, zonde uit iemands hart houdt. Maar waar er geen wereldse bezigheid is, betekent de studie van de Torah niets en leidt tot zonde. Laat iedereen die in de gemeenschap werkt voor de Naam van de Hemel werken. (m.Avot 2:2)

According to this view, a person should always combine his pursuit of spirituality with the pursuit of an income. To concentrate solely on religious matters is out of balance and will eventually lead to ruin. Instead a person should regard his job a religious duty performed for the sake of the kingdom of heaven. Paul illustrated this principle in his own life by supporting himself with his work in tent making. The building of the Tabernacle illustrates the "tent making" concept well. The combined efforts of the people of God as they labored in all their respective fields resulted in the building of God's house.

The Good Heart

When Moses announced the plan to build the Tabernacle, he did not hire any fund-raising consultants. He did not need a high-pressure pledge drive. Moses asked only those with willing hearts to give to the work of the Tabernacle. The building of God's holy house was not to be sullied with contributions that had been pried loose from people who were reluctant to donate to the work. "Everyone whose heart stirred him and everyone whose spirit moved him" (Exodus 35:21) contributed freely.

There were probably many among the children of Israel who did not contribute to the work. Some had a willing heart and others did not. Those who were unwilling to give excluded themselves from the privilege of having a share in building God's house. This story teaches us that there are two types of people, those with willing hearts and those with unwilling hearts.

Once a rabbi named Yochanon ben Zakkai (John the son of Zaccheus) asked his disciples, "What is the best kind of character that a person should try to be like?" The first of his disciples answered, "A man with a good eye." By this he meant a generous person. The second disciple answered, "A man who is a good friend." The third disciple said, "A man who is a good neighbor." The fourth disciple said, "A man who looks ahead to consider the consequences of his actions." The fifth disciple said, "A man who has a good heart." Rabbi Yochanon replied, "I like the last answer the best because it includes all the other answers."³

Endnotes

¹ 1 Thessalonians 4:11-12.

² Ephesians 4:28.

³ m. *Pirkei Avot* 2:9.

Volgens deze visie, moet men altijd er naar streven spiritualiteit te combineren met werken voor een inkomen. Zich alleen op religieuze zaken concentreren is onevenwichtig en zal uiteindelijk tot de ondergang leiden. Men moet daarentegen zijn werk als een religieuze plicht zien omwille van het koninkrijk van de hemel gedaan. Paulus illustreerde dit principe in zijn eigen leven door in eigen behoeften te voorzien met zijn werk als tenten maken. De bouw van de Tabernakel illustreert goed het "tenten maken" concept. De gecombineerde inspanningen van het volk van God zoals zij op al hun respectieve terreinen werkten, resulteerde in de bouw van Gods huis.

Het Goede Hart

Toen Mozes het plan aankondigde om de tabernakel te bouwen, had hij geen adviseurs ingehuurd voor fondsenwerving. Hij had geen geweldig pleidooi nodig. Mozes vroeg alleen degenen met een bereidwillig hart om aan het werk van de Tabernakel te geven. Het gebouw van Gods heilige huis mocht niet worden bezoedeld met bijdragen die hij had losgewrikt van mensen die terughoudend waren om aan het werk te geven. "Eenieder wiens hart hem aanzette en iedereen wiens geest hem bewoog" (Ex 35:21) droeg vrijwillig bij. Er waren mogelijk velen onder de Israëlieten die niet aan de werkzaamheden bijdroegen. Sommigen hadden een gewillig hart en anderen niet. Degenen die niet bereid waren te geven sloten zich van het voorrecht van een aandeel in het bouwen van Gods huis te hebben uit. Dit verhaal leert ons dat er twee soorten mensen zijn, mensen met een bereidwillig hart en anderen met niet bereidwillig hart.

Eens vroeg een rabbijn, Yochanon ben Zakkai (Johannes, de zoon van Zacheüs) genaamd, zijn leerlingen: "Wat is het beste soort karakter dat iemand moet nastreven?" Een eerste van zijn leerlingen zei: "Een man met een goed oog." Hiermee bedoelde hij een genereus iemand. De tweede leerling antwoordde: "Een man die een goede vriend is." De derde leerling zei: "Een man die een goede buur is." De vierde leerling zei: "Een man die vooruit kijkt en de gevolgen van zijn daden overweegt." De vijfde leerling zei: "Een man die een goed hart heeft." Rabbi Yochanon antwoordde: "Ik hou het meest van het laatste antwoord omdat het alle andere antwoorden insluit."³

Eindnoten

¹ 1 Tessalonicenzen 4:11-12 .

² Efeziërs 4:28 .

³ m. *Pirkei Avot* 2:9 .